VIII- Vers la demostració de la catalanitat del Quixot. Uns noms clarament d'origen català.

Els mantejadors del Capítol XVIII:

Són quatre pelaires de Segovia, tres agullers de Córdoba i dos de la H(F)eria de Sevilla, en Sanç Panxa ens diu que un es deia Pedro Martinez, altre Tenorio Hernandez i l'hostaler Juan Palomeque, el zurdo.

Unes frases fetes catalanes, que no hom vol reconèixer.

Ceca i **Meca ,** en el capítol XVIII hi ha un fragment interessantíssim que només qui no és catalanoparlant pot malinterpretar, que és el que veig que passa en les notes i apunts que acompanyen les edicions del "Quixote".
Diu el text oficial: " Y lo que yo saco en limpio de todo eso es que estas aventuras que andamos buscando (...) nos han de traer tantas desventuras, que no sepamos cuál es nuestro pie derecho. Y lo que fuera mejor y mas acertado, (...), fuera el volvernos a nuestro lugar, ahora que es tiempo de la siega. (...), dejandonos de andar de Ceca en Meca i de zoca en colodra, como dicen". A Meca hi ha un asterisc que diu: "Ceca casa de devoción en Córdoba (la celebre mezquita), a do los moros venian en romeria : de allí se dijo de *andar de Ceca en Meca.* (cobarrubias:, Tesoro)", a colodra hi ha un altre asterisc que diu: " andar de zoca en colodra era lo mismo que andar en la plaza (zoca o zoco) a la calabaza (colodra) del vino.

Us satisfan aquestes explicacions? No heu aixecat lleugerament uns somriure als llavis, a vosaltres que sabeu la llengua original de Quixot? de fet ja sabeu altres explicacions molt més serioses que aquests intents d'engany? Tothom coneix l'expressió **anar de la C-Seca a la Meca**.

Si anem a la Gran Enciclopèdia Catalana, veiem:

"**Seca, la**. Indret més o menys imaginari, què hom a volgut identificar amb el castell de Pui de d'Olivesa, proper a Sant Julià de Lòria (Andorra), esmentat en la frase de "**seguir la Seca, la Meca i la vall d'Andorra",** aplicada al que a visitat tot Andorra (en el sentit d'haver recorregut molts llocs remotíssims)

- **La Meca** es, igualment, un lloc imaginari , que hom situa a Ordino-, la qual, per extensió, s'aplica també al qui coneix o pretén conèixer molts països". Remarqueu que al "Quijote" van amb majúscules, en conseqüència són noms propis i de llocs.

Si Pensem que la segona frase la de **la zoca** i **colodra** en la explicació que ens forneixen fa referència al vi, la cosa queda prou clara, de la soca a la carabasseta o bota del vi, sabem per multitud de casos que moltes s catalanes

s'han transcrit en una z en castellà. I on s'origina el vi sinó a la **soca** de la parra? trajecte molt més llarg que del mercat a **la bota**.

Veiem doncs com si restituïm el Quixot original en Català, amplifiquem l'efecte i veiem com queda molt bé entendre com fem els catalanoparlants que en Sancho Panza diu que viatgen per arreu o moltes parts i que ho complementa en la segona frase: de punta a punta fent tot el trajecte, de la soca a la bota. Ara, en un llenguatge més modern i col·loquial és també possible dir que volten com una baldufa.

Digueu-me què impedeix que en l'original en català digui: " deixant d'anar de la Seca a la Meca i de la soca a la bota, com diuen".

I és ben bé que per amagar la catalanitat, que és un tabú, cal enginyar-les com bonament hom pot.

No puc deixar pas d'afegir que tot hi no haver trobat res en aquest sentit, a Barcelona hi ha encara la ceca o casa de batre moneda, i no gaire lluny el palau Meca.

Lluís Mª Mandado i Rossell
Recercador i col·laborador de CCH